

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

dige Erhverv saa vidt muligt har faaet dækket deres Behov først, medens mindre livsvigtige Erhverv er kommet i anden Række. Mange Eksempler fra de af tidligere Regeringer iværksatte Produktionsreguleringer kunde ogsaa nævnes, hvorved man i de forløbne Aar har maattet paalægge visse fuldt ud lovlige og i øvrigt ganske anerkendelsesværdige Produktioner visse Hæmninger, idet man ikke fandt det forsvarligt frit at lade dem lægge Beslag paa Landets sparsomme Materialebeholdninger. Saadanne Foranstaltninger kan være nødvendige, selv om de er aldrig saa smertelige for dem, de rammer i Udøvelsen af deres lovlige Erhvervsvirksomhed, og de bør derfor naturligvis kun iværksættes, hvor den absolutte Nødvendighed gør, at man maa skride til saadanne Foranstaltninger. Jeg tror ikke, at nogen af mine Forgængere som Handels- eller Forsyningsminister vilde have anset det for at være en farbar eller anbefalelsesværdig Vej, dersom de i de paagældende mangfoldige og stærkt skiftende Tilfælde skulde have været henvist til at fremsætte hele Serier af specielle Lovforslag for det høje Ting.

Jeg tror ikke, der er Anledning for mig til at fremsætte yderligere Bemærkninger angaaende de Spørgsmaal, der indeholdes i det stillede Forslag til Beslutning. Svaret maa, som jeg allerede har sagt, være, at det er Regeringens Opgave og Pligt at administrere Vareforsyningsloven i Overensstemmelse med dens Ord, dens Forudsætninger og Formaal.

Til Slut skal jeg kun udtale, at de Synspunkter, jeg her har givet Udtryk for, ikke alene ligger fuldt paa Linie med de Retningslinier, alle tidligere Handels- og Forsyningsministre siden 1940 har fulgt i deres Administration, men at de ogsaa maa være i god Overensstemmelse med Det konservative Folkepartis Program. I Det konservative Folkepartis Program af 1945 findes der paa Side 32 i Afsnittet om den økonomiske Politik en Udtalelse, der lyder saaledes:

„I Overgangstiden til normale og stabile Forhold i det økonomiske Liv maa en myndig Statsmagt i Samarbejde med Erhvervslivet bevare Herredømmet over Udviklingen.“

I Forhold til, hvad jeg her har sagt, vil denne konservative Formulering maaske forekomme nogle af Tingets Medlemmer en Smule kraftig. (*Kristen Amby*: Ja, den er koncis i alt Fald!). Maaske har der fundet et Sindelagsskifte Sted, det ved jeg ikke. Efter min Opfattelse skal man dog være forsigtig med

at slaa om sig med løsrevne Programcitater i polemisk Hensigt. Jeg skal da ogsaa helt overlade til det ærede Medlem Hr. Aksel Møller at fortolke dette Citat. Men at vi befinder os i den Overgangstid mellem Krigens ekstraordinære og Fredens forhaabentlig ordinære og stabile Forhold, som Citatet tager Sigte paa, kan der imidlertid næppe herske Tvivl om.

Gustav Pedersen: Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller sagde, at vi havde været mimoseagtige i vor Paatale af hans Forslag, idet man havde talt om, dels at der var Insinuation i det, og dels at der var Mistænkeliggørelse i det. Jeg tror ikke, det ærede Medlem har nogen Ret til at tale om mimoseagtig Indstilling i denne Sag, med mindre det skulde være mimoseagtigt, at man reagerer, naar man bliver angrebet. Der ligger jo et Angreb paa Socialdemokratiet i det. Der ligger ikke noget Angreb i, at man siger, at vi ønsker Socialisering, men der ligger et Angreb i, at man vil paa-staa, at vi gennem uparlamentariske Midler ønsker at gennemføre Krav, som vi i øvrigt anser for at være rigtige. Det, at man over for socialdemokratiske Ministre stiller Forslag til Beslutning, hvori der staar, at Loven skal holdes, er jo trods alt noget ekstraordinært. Vi har fra vor Side ogsaa Tid efter anden været ude for Ministre, som vi ikke i alle Henseender var enige med, og hvis Administration vi i visse Henseender ønskede anderledes, men derfra og til i al Almindelighed at anse det for nødvendigt at vedtage et Forslag, gaaende ud paa, at Ministre skal overholde Loven, er dog alligevel et Stykke. Derfor maa vi afvise den Begrundelse, der er fremsat, og meget stærkt understrege, at uanset hvad vi ønsker fra Socialdemokratiets Side, ønsker vi ikke at gennemføre Forslag ad Bagtrappen, Køkkentrappen eller paa nogen anden Maade uden om Folketingets besluttende Myndighed.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller nævnte selv et konkret Eksempel, et Ændringsforslag, der var stillet til Prislovens § 8. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem virkelig mener, at Socialdemokratiet, efter at det har stillet et Forslag og har faaet det forkastet, vil prøve paa alligevel at liste det igennem. Det er selvfølgelig det ærede Medlems Ret at have den Opfattelse, men det ærede Medlem kan dog ikke forlange, at Socialdemokratiet skal godkende den og dermed give sig selv Attest for, at vi bryder os fejl om, hvad der vedtages her i Tinget.

Det mere reelle, som det ærede Medlem kom ind paa, hører i Virkeligheden slet ikke